

*Bort fra de sollyse Sletter,
Ind i Skovdybets Nat,
Hvor Gren i Grene sig fletter,
Og aldrig en Fod blev sat.*

*Og han saa den og stod stille.
»Aner Du, hvor Vejen ender?«
Spurgte han den unge Tanke. —
Men den rysted paa sit Hoved:
»Intet ved jeg eller kender
Uden dette, at jeg maa,
Og jeg vil, hvad ingen voved.«
Og den vendte sig mod Skoven,
Brød sig Vej med faste Fjed.
Men han fulgte, ung, forvoven:
»Giv mig Haanden, jeg gaar med.«*

*Stærk eller svag? — Lad dem tvistes derom,
Lad dem slæbe hans Navn for Partiernes Dom,
Der staar Kulde af de Maal; — vi kender dem ikke.
Som han maalte, skal han maales af Danmarks Kvinder,
Paa sit Hjertes Varme, sin Troskabs Styrke;
Og saadan skal han leve i vore Minder,
Som han fulgte os lige fra første Færd
Gennem Vantros Taager og Spottens Vejr,
Gennem Dalens Trængsel til Bjergets Vidder.
Vor Vaabenfælle, vor fuldtro Ridder.*

GYRITHE LEMCHE.

Svend Høgbro.

Svend Høgbro's Død er et saa alvorligt Tab for Kvindesagen i Danmark, at man knap ret forstaar, hvorledes dette Tab skal erstattes. Fra sin tidligste Ungdom har ikke blot hans klare Hoved, men først og fremmest hans varme Hjerte været gennemtrængt af Iver for Ret og Retfærdighed mellem Kønnene. Og han nøjedes ikke dermed, men kastede sig personlig ind, hvor det trængtes, aldrig glemmende Kvindernes Sag for de mange andre store og vigtige Hverv, der betroedes ham i Livet, altid med det lyse, friske og glade Sind, der jublede, naar der øjnedes en liden Fremgang — for os — aldrig træt og modløs, selv om det saa mørkt og truende ud, saaledes staar Svend Høgbro for alle

os, der samtidig med ham har været med i Arbejdet for at løfte og højne Kvindernes Stilling i Danmark.

Hvor frydede det ham at se, hvor mange unge Kvinder, der nu arbejder og søger fremad i Kundskaber og Dygtighed for at kunne ernære sig selv og ikke falde andre til Byrde. Og praktisk, som han var, greb han selv ind — allerede for mange Aar siden — og uddannede den første unge Kvinde til »Dansk Jurist«. Men det var endnu ikke muligt, at hun kunde faa Lov at fungere som Fuldmægtig. Og da han som Trafikminister fik Indflydelse paa Ansættelse og Uddannelse af Personalet indenfor Post- og Jernbanevæsenet, da skyndte han sig at afskaffe den Uret, som var nær ved at faa Hævd, at man nægtede de unge Kvinder den samme Uddannelse som Mændene, hvorved man